

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל בכיר דוד כהן ז"ל

בן מרסל ויעקב

נולד בירושלים

בתאריך ו' באדר א' תשי"ז, 7/2/1957

התגורר בירושלים

התגייס בספטמבר 1974

שרת בחיל הלוגיסטיקה

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ל' בתשרי תשס"ג, 6/10/2002

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 6 שורה: 4 קבר: 5

הותיר אחריו אישה, שני ילדים, הורים, אח ואחות

בן 45 בנפלו

קורות חיים

בן מרסל (מסודי) ויעקב. נולד ביום ו' באדר א' תשי"ז (7.2.1957) בירושלים. אח לדליה ואליהו.

דוד גדל והתחנך בירושלים. ראשית לימודיו הייתה בבית הספר היסודי על שם תחכמוני. הוא ראה את עתידו בעבודה יצרנית ועל כן, בסיום לימודיו היסודיים, נרשם לבית הספר התיכון "אורט".

דוד הצטיין בפעילותו הרבגונית. בילדותו, נהג להתלוות לאביו לבית הכנסת. הופעתו החיצונית הייתה מרשימה והוא ניחן בתכונות מנהיגות. בכל מקום שהגיע אליו היה דמות מרכזית ועורר את הרצון לשהות במחיצתו.

בסוף חודש ספטמבר 1974 גויס דוד לצה"ל ושירת בחיל התחזוקה. הוא מילא את כל תפקידיו בנאמנות ובאחריות, היה חייל טוב וממושמע ואהוד על חבריו ומפקדיו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בסתיו 1977 שוחרר מהשירות הסדיר והוצב לשירות קבע ביחש"מ (יחידת חימוש מרחבית). עד מהרה התחבב על מפקדיו והוצב לשרת בכפר הנופש לחיילים שבאשקלון, שם גם קבע את מקום מגוריו. את תפקידו כמפקד כפר הנופש מילא במסירות, בחיוך מתמיד, ברגישות ובאחריות.

במהלך שירותו נישא דוד לדניאלה. לשניים נולדו שני ילדים: זוהר, ב-25.12.1992, ועומר, ב-2.5.1995. דוד היה מסור למשפחתו ואב למופת.

תחביבו העיקרי של דוד עוד מילדות היה כדורגל. הוא שיחק בקבוצת "הפועל אשקלון ותיקים", ומדי יום שישי אחר הצהריים היה מגיע למגרש.

דוד הפליא בקולו, אהב לשיר ולסלסל, וזכור במיוחד בביצועו הייחודי לשיר "בוא נרקוד עד הבוקר" של רחלי חיים.

רב-סמל בכיר דוד כהן נפל בעת מילוי תפקידו ביום ל' בתשרי תשס"ג (6.10.2002), והוא בן ארבעים וחמש. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אישה, שני ילדים, הורים, אח ואחות.

ספד לו מפקדו: "דוד היה אדם מיוחד, חייכן, נעים הליכות ורגיש לסובבים אותו ולמשפחתו, דבר שבלט במיוחד בתפקידו כמפקד כפר הנופש לחיילים באשקלון. דוד התנדב לכל משימה והפגין יכולות אישיות, פיקודיות וארגוניות תוך ביצוע מושלם, איכותי ומקצועי. מותו בטרם עת הותיר חלל שלא יימלא במשפחה וביחידה."